

Hbl Advokatfirma Haraldsen Bydal Lie Da v/Anne Synnøve
Monsen Tellefsen
Postboks 414
3101 TØNSBERG

Tilbakemelding på anmodning om fristutsettelse - Ombygging av terrasser, brygger, anneks - Saltverksveien 20 - Gbnr. 1002/475

Vi viser til din epost av 27.02.2025, som ble mottatt i etterkant av avholdt møte i sakens anledning.

Nærmere om henvendelsen

I eposten står det:

«Det vises til dagens møte.

Som redegjort for er det en klar oppfatning om at bryggen er godkjent slik den i dag er etablert, og det er fremlagt flere bevis for dette som også er funnet etter at saken ble behandlet i domstolen. Videre at boden også var akseptert i 2000.

Når det er sagt er målet nå å finne en løsning, men dette fordrer en søknad. Denne vil innebære en ombygning av arealer som er lovlig etablert foran byggegrense, for ikke å forstyrre naturbiotoper unødvendig. Dette er ikke ferdigstilt p.t., da det har sammenheng med øvrige arealer bak byggegrense, som skal harmonere med huset slik det i dag er ferdigstilt.

Ansvarlig søker er kontaktet. Det bes om at tvangsmulkt ikke iverksettes før en søknad er behandlet, slik at man nå kan få en helhetlig løsning. Søknad kan innsendes innen 1. mai 2025.

Det bes om en snarlig tilbakemelding. På forhånd takk for svar.»

Rettefristen opprettholdes

I vårt brev av 23.10.2024 satte vi frist for retting til 01.03.2025. I brevet poengterte vi samtidig at:

«Hvis det underveis i prosessen viser seg at fristen blir umulig å overholde, er vi lydhøre for å vurdere en anmodning om ytterligere fristutsettelse. En eventuell fristutsettelse vil forutsette at dere kan vise til et reelt forsøk på overholde opprinnelig frist og at manglende overholdelse av opprinnelig frist skyldes forhold utenfor deres kontroll.»

Byggesak har besluttet å opprettholde rettefristen 01.03.2025. Konklusjonen begrunnes nedenfor.

For det første anmodes det om å utsette fristen frem til en udefinert sluttdato, nærmere bestemt til «søknad er behandlet». Vi antar det med dette menes utsettelse til endelig avgjørelse av

dispensasjonssaken foreligger. Erfaringsmessig kan dette innbefatte byggesaksbehandling og klagebehandling hos kommunen, klagebehandling hos Statsforvalteren og Sivilombudet samt en etterfølgende rettslig prosess i flere instanser. I så fall tar det flere år. Vi anser det som uheldig å gi vår tilslutning til en uklar sluttdato, som mest sannsynlig også er langt frem i tid, i en sak som allerede har versert i snart fire år fra pålegg ble fattet.

For det andre har en søknad om dispensasjon allerede blitt forsøkt, uten hell, i 2020. Kommunens avslag ble opprettholdt av Statsforvalteren (da Fylkesmannen). Selv om en ny dispensasjonssøknad skulle komme til handle om en justering av tiltakene, nye bevis og andre anførsler, slik at søknaden må realitetsbehandles fremfor å avvises, må kommunen likevel sies å ha oppfylt kravet til god forvaltningsskikk hva gjelder adgangen til å søke etterhåndsgodkjenning. Å gi gjentatte fristutsettelse av vedtatte pålegg som følge av nye, justerte søknader om etterhåndsgodkjenning, vil kunne svekke effektiviteten i ulovlighetsoppfølgingen i strid med lovens intensjonen.

For det tredje vurderer vi at den gjeldende rettefristen i utgangspunktet har vært raus, uten at den ansvarlige har vist et reelt forsøk på å overholde denne. Fra Høyesterett forkastet anken 27.09.2024 til rettefristen 01.03.2025, har den ansvarlig hatt over fem måneder på å rette forholdet. Anmodningen om utsatt frist kom to dager før fristens utløp. Det er heller ikke pekt på at det har oppstått forhold utenfor den ansvarliges kontroll som begrunner fristutsettelse.

På denne bakgrunn kan vi ikke se at det foreligger grunner som tilsier at det er rimelig at kommunen gir en utsatt frist som anmodet.

Følgelig vil tvangsmulkt påløpe fra og med 02.03.2025 dersom vi ikke har mottatt dokumentasjon på at forholdet er rettet.

Øvrige kommentarer

Pålegget med saksnr. 418/21 av 15.04.2020 er gyldig etter rettskraftig dom. De tiltakene som fremkommer som ulovlige i pålegget, må fjernes.

Dersom du mener det er fremlagt nye og flere bevis som har betydning for behandlingen i domstolene, vil dette være opp til retten, ikke kommunen, å ta stilling til. I dispensasjonsvurderingen vil altså tiltakene som er definert som ulovlige i pålegget ikke vektlegges som lovlige eller delvis lovlige selv om du mener dommen er feil. Dette vil i så fall kreve at den rettskraftige dommen endres av domstolen.

Nye tiltak i strid med byggeforbudsgrensen mot sjø er ikke påregnelig å få godkjent ved dispensasjon. Det vises til dispensasjonsvilkårene i plan- og bygningslovens § 19-2, og de statlige strenge føringene for å innvilge dispensasjoner i strandsonen.

*****

Med hilsen
Caroline Ralle
Byggesaksbehandler/Tilsynsjurist
33 17 10 00

Dette dokumentet er ekspedert uten manuell signatur